

prof. JUDr. Eduard Vlček, CSc.
Predseda oborovej rady PF UPOL

Oponentský posudok

Vážený pán predseda,

v nadväznosti na Vašu požiadavku Vám predkladám oponentský posudok dizertačnej práce

Jana Křiváčková: Zásada předvidatelnosti soudního rozhodování v kontextu zásady rovnosti v civilním soudním řízení.

I.

Predložená dizertačná práca je nesporne zaujímavým počinom – zaujímavým a zdarilým. Prináša pomerne originálny a inovatívny pohľad na skúmanú problematiku, v dobrom nadväzuje na práce už publikované, no prináša i vlastné, nové poznatky v dôsledku vedeckej metodiky, správnej stratifikácie obsahu a nastolením východiskovej tézy skúmania.

Práca v širšom kontexte má potenciál publikovania svojich vedeckých záverov, čo ostatne autorka už pars pro toto učinila v niekoľkých časopiseckých prácach.

II.

Samotná problematika predvídateľnosti súdneho rozhodovania je svojou aktuálnosťou a prakticitou vyhľadávanou témou kvalifikačných prác na rôznych vedeckých stupňoch. Ide o tému nielen využiteľnú, praktickú v tom najlepšom slova zmysle, ale i o tému hlboko

zakorenenú v teoretickej rovine. Množstvo vedeckých prác z tejto oblasti je toho jasným dôkazom.

So zreteľom na uvedené je preto potrebné výsostne oceniť výber témy - ide o prácu prehľadovú, praktickú, no zároveň v niektorých smeroch teoretickú a analytickú. To však závisí na zvolenej optike a metodike vedeckého skúmania, ktoré sú zase odvislé od osobných preferencií a afinít autora. Autorka tejto práce sa špecificky nesústredila na úzko definovanú problematiku, ale poníma tému komplexne, deskriptívne a vnútorne komparatívne. Na tejto platforme potom autorka rozvinula komplexnú prácu, dostatočne hlbokú na to, aby reflektovala výkladové problémy (mnohé, iste nie všetky) tejto problematiky.

Napriek skutočnosti, že prehľadové, komplexné práce nie sú príliš vhodné ako téma dizertačnej práce, v tomto prípade ide o pomerne zdarilý pokus o systematické a vyčerpávajúce uchopenie široko koncipovanej témy. Výber témy možno z načrtnutých uhlov pohľadu hodnotiť rozhodne pozitívne.

III.

Z hľadiska systematiky sa práca člení na štyri ťažiskové kapitoly a záver. Vzhľadom na rozsah práce je viditeľná istá nevyhnutná miera popisnosti, no napriek tomu sa autorke podarilo problematiku spracovať i do hĺbky - ide o prácu síce kompaktnú, koherentnú, no i vnútorne analytickú.

K obsahu práce nemožno mať vážnejších výhrad, autorka tému uchopila s hlbokou znalosťou veci, systémových väzieb a súvislostí, akcentujúc pritom i najnovšie trendy tohto segmentu práva. Istú výnimku tvorí absencia rozboru judikatúry Súdneho dvora EU vo vzťahu k tejto problematike (viď nižšie).

Systematika a štruktúra práce je prehľadná a formálno-logicky správne stratifikovaná. V jednotlivých kapitolách je na odbornej úrovni podaný výklad jednotlivých inštitútov z hľadiska prameňov práva, resp. jednotlivých parciálnych problémov. Práca je vecne bez chýb.

Obsahová stránka práce splnila to, čo sa od takýchto prác očakáva, ba skôr možno konštatovať, že prekročila diapazón bežných požiadaviek na takýto druh prác.

IV.

Vzhľadom na predznamenané v bode III. posudku, zásadné pripomienky k textu nemám.

V.

Formálna stránka práce je na pomerne vysokej úrovni. Syntakticko-gramaticky práca nevykazuje zásadné nedostatky. Takisto práca a s primárnymi i sekundárnymi prameňmi je na veľmi slušnej úrovni. Hojne je zastúpená periodická časopisecká literatúra, a to i v inojazyčných mutáciách. Rovnako práca a s judikatúrou je na veľmi slušnej úrovni, avšak akceptuje sa primárne doktrinálny charakter práce. Istú výhradu by som smeroval k intenzívnejšej práci s judikatúrou ESĽP, no najmä Súdneho dvora EÚ (k tomu ostatne smeruje i námet do diskusie na ústnej obhajobe).

Práca je po formálnej stránke pomerne kompaktným celkom, formálne bez chýb. Je volený správny spôsob citačného indexu s bohatou bibliografiou najmä českej proveniencie a judikatúry.

VI.

Napriek istým komparatívnym črtám, ktoré práca obsahuje (najmä v otázke prameňov, kedy sa autorka sústredila na Spolkovú republiku Nemecko), práca má vyšší potenciál komparatívnosti, a to predovšetkým v horizontálnej línii najvyšších európskych súdnych autorít. Je zaujímavé sledovať vývoj doktríny ochrany slabšej strany v judikatúre Súdneho dvora EÚ, počnúc rozsudkami vo veciach Mostaza Claro a Asturcom, končiac (zatiaľ) ostatným rozhodnutím vo veci Baniff a jej vplyv na klasickú doktrínu rovnosti zbraní v judikatúre ESĽP. K tejto zaujímavej a v práci dost' opomenutej problematike by som úvital vyjadrenie autorky na ústnej obhajobe.

VII.

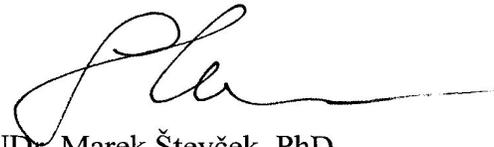
Predložená práca nepochybne spĺňa kritériá kladené na tento druh prác. Autorka osvedčila schopnosť samostatnej tvorivej vedeckej práce na solídnej úrovni. Rozsahom i obsahom je spôsobilá postúpiť na ústnu obhajobu.

So zreteľom na uvedené ju preto

o d p o r ú č a m

prijat' na ústnu obhajobu a po jej úspešnom absolvovaní udeliť autorke titul Ph.D.

Bratislava 9. 9. 2013

Doc. JUDr. Marek Števček, PhD.